

Ortöj från Bara härad.

Dessa ortöj äro berättade av Hans Olsson, som är född år 1842 i Flångevad, Bara socken.

"De e better än smindlj," sa Lisa när hon tillj en örfil.

"Ja illa sidder du, men du vidd an säl snakka om ed," sa gubben ti grisen, som fastnad i järesgåuren.

"De va nonting nymodet," sa Ljyven när di hängde bödeln.

"Gudsjelän ja fryser abi om putterna," sa han, som jiltj po träben.

"De blee nokk bra, när du blee van ve de," sa bagaren när han fejja oven me hatten.

"Va fjenar mened ti, om den cute ska brugas," sa arekaten när han soe falsk.

"Takka mej, som jælper di po bouen," sa Ljyven
ti bouen, när han dro bouen ån hästen, å sadd
sål opp.

"Borta e bra men himma e best," sa Ljyven,
som sudded ingje fär Ljyveri.

"Den, som jiv si i lej fär eða støj," sa Ola
Låse ve Torup. Denne Ola Låse, som ej var fullt
normal, skulle säga fär hålla støj.

"Ja fär vell fylja me, å se här de ska spröja
ån," sa Ola Låse när han skolle begrava sin mor.

"I maren kan du komma tid, å då kan du fa
litte lyd me di, fär brö har ja ente," sa Skyk-
kepårsjan i Vårby när hon boda ti jilles.

"De e roled när bröra komma snarjas," skulle vara
särjas, sa Vets Fnatt, när han gjyste Per Ris po
Hjby hystajille år 1885.

Slår e eute roled å varra fair hedderled falk,
sa fyven, når han kom i hajte.

"Better au va brölös, än va rälös", sa lge hug-
gares fjaring i Torup, når han torra au bored me
katten. Hon hadde haffejynta, au då kom nådan
did, au då sa hon: "jösses hass va ska ja få au
torra au bored me". Då to hon katten i beuen au
torde au bored me. Falk sa, add hon va en gallejynta.

Den, som eute har nåd å eda ska jorra jille,
så får di stompa.

Di, som eute har pängja ska fjöva himmane
så bler di betroda.

Better å ingjen ho ha, en sidde tilia opp
å molka.

Dra kläkkan, å pryla, ell yiska, glyttana, de e man-
nens synnesarbej.

"Kan ska vell roa si me nåd", sa Iken i Bare,
når han pryla fjaringen julattan.

Man kan gåi sullen jinom en by, men ente ryen.

"Ja ska visa add ja e harre i hused," sa mannen när
bjerringen hadde stad han inggi onger bosed.

"Vim kan hjäma ti vart vannahol," sa skolemästaren när
di frågte här Svarta hoved löu.

"De e mad de me," sa Kula, när han fittij fjytling
i ägjed.

"Alla e vi Adams barn sin när som du Else, du e
än Laddana," sa Lars Pärsson.

Knäkkan går ti fjillan, ti hon mister örad.

Di boyar me en knappanäul, ä slutar me en subver-
skäul.

Man ska spara po bridden, så har man nåd, när
man när bannen.

"De va en satans välsignad bröbid den så sej," sa
Hans Tosse ve Språngholm, när han äd miltjasoppa, som
en mus hadde sängjt si i.

"Man får flya som en e för", man shall ej leva
över sina tillgångar, sa Rämpan i Styby.

"Harre min Gud här har ja alri vadd för", sa
Hans skomagares hoinja i Vinninge, när hon kom in
på Noalms slätt.

"De e tis nåtk i nu", sa fångväjaren.

"Gala e ingjiew hänst, men arbeja e varre", sa
Hans Trulsen ti baron Vrangel på Stillebarja.

"Harre e mitt namn fast fattidom har bröjt
mi/shryt).

"Tyst, tyst de ska vi alri nämna", sa Tets murare
i Bane, när di sa han va dum.

"Eden nu, å sjären får er säk, au eden så di
frammade me, vi e eute säl så syllna au oss.

"Di, som har en stor mong, får ha en stiv
rygg, när di shryter).

"Du ska eute skompra, förrän du hamner
opp å aga!

3303

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

6.

Better än va harre en da, än lyjjare i all
sin ti.

De ingjen bräg färre en piäg i gän i illt ärtal-
laun.